

On this world literacy day I proudly present this translation of Malala's Speech into Tamil and an excellent Quote on literacy by Kofi Annan.

மாலாலாவின் சிறப்புரை

இடம்: ஐ.நா சபை

அன்பும் கருணையும் நிறைந்த கடவுளின் பெயரால்,

மதிப்பிற்குரிய ஐ.நா சபை பொதுச்செயலாளர் திரு. பான் கி மோன் (Mr Ban Ki-moon),

மரியாதைக்குரிய ஐ.நா சபை பொதுக்குழு தலைவர் திரு வக் ஜெர்மிக் (Mr Vuk Jeremic),

மதிப்பிற்குரிய ஐ.நா சபை அனைவருக்கும் கல்வி (Global Education) வெளியுறவுத் தொடர்பாளர் திரு கார்டன் பிரௌன் (Mr Gordon Brown),

மரியாதைக்குரிய பெரியோர்கள் மற்றும் எனது அன்பான சகோதர சகோதரிகளே;

இன்று, நெடு நாட்களுக்கு பிறகு இங்கு நான் பேசுவதில் பெருமைக் கொள்கிறேன் மற்றும் இவ்வரங்கத்தில் மதிப்பிற்குரியவர்களுடன் இருப்பது என்னுடைய வாழ்வில் மிகப்பெரிய தருணம்.

எங்கு என்னுடைய உரையை தொடங்குவது என எனக்கு தெரியவில்லை. மக்கள், நான் என்ன சொல்ல வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பது எனக்கு தெரியவில்லை. ஆனால் முதலில், உலக மக்கள் அனைவரும் சமம் எனக் கருதும் கடவுளுக்கும் மற்றும் நான் விரைவில் குணமடையவும் புது வாழ்க்கைக்கு திரும்பவும் பிரார்த்தித்த அனைவருக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் மருத்துவமனையில் இருந்தபோது என்னால் நினைத்தும் பார்க்க முடியாத அளவு மக்கள் என்மீது அன்பு காட்டினர். உலகிலுள்ள பலரிடமிருந்து பல ஆயிரக்கணக்கான வாழ்த்து மடல்களையும் பரிசுகளையும் பெற்றேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. கலங்கமற்ற வார்த்தைகளால் என்னை ஊக்குவித்த குழந்தைகளுக்கு நன்றி. என்னை பிரார்த்தனைகளால் வலிமையாக்கிய பெரியோர்களுக்கு நன்றி.

எனக்கு எனது வலிமையை மீட்டுக் கொண்டு வர சிறப்பான உதவிகளை செய்த பாகிஸ்தான் மற்றும் UK மற்றும் UAE செவிலியர்கள், மருத்துவர்கள் மற்றும் மருத்துவமனை ஊழியர்கள் அனைவருக்கும், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விருப்பப்படுகிறேன். நான் ஐ.நா சபை பொதுச்செயலாளர் திரு. பான் கி மோனின் அனைவருக்கும் கல்விக்கான முதன்மை முயற்சி மற்றும் தொடக்கத்திற்கும், ஐ.நா வின் சிறப்பு வெளியுறவுத் தொடர்பாளர் திரு கார்டன் பிரௌனின் சீரிய உழைப்பிற்கும் எனது முழு ஆதரவுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, நினைவில் கொள்ளுங்கள் - **மாலாலா நாள்** என்பது என்னுடைய நாள் அல்ல. இந்த நாள் தங்களின் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுத்த ஒவ்வொரு பெண், சிறுவர் மற்றும் சிறுமியுடையது. இங்கு ஆயிரக்கணக்கான மனித உரிமை ஆர்வலர்களும், சமூக ஆர்வலர்களும் மனித உரிமைகளுக்காக மட்டும் போராடாமல் கல்வி, அமைதி மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள்களை அடையவும் போராடுகிறார்கள். தீவிரவாதிகளால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர், லட்சக்கணக்கானோர் காயமடைந்துள்ளனர். நான், அவர்களில் ஒருவர்.(I am just one of them).

ஆகையால் இங்கு நான் பலரில் ஒரு பெண்ணாக நிற்கிறேன்

நான் எனக்காக பேசவில்லை மாறாக அனைத்து சிறுவர் சிறுமியர்களுக்காகவும் பேசுகிறேன்.

நான் என் குரல் உயர்த்துவது சத்தம் செய்வதற்காக அல்லாமல் குரலற்றவர்களின் ஒலி கேட்டப்படவேண்டும் என்பதற்காக.

தங்களின் உரிமைகளுக்காக போராடியவர்களுக்காக:

அமைதியாக வாழ்வதற்கான அவர்களின் உரிமைக்காக.

விஸ்வாஸத்துடன் நடத்தப்பட வேண்டிய அவர்களின் உரிமைக்காக.

சம வாய்ப்புகளுக்கான அவர்களின் உரிமைக்காக.

கல்வி பெறுவதற்கான அவர்களின் உரிமைக்காக.

நண்பர்களே, அக்டோபர் 9, 2012 அன்று தலிபான்கள் எனது இடதுபுற நெற்றியில் சுட்டார்கள். அவர்கள் என் நண்பர்களையும் சுட்டனர். அவர்களின் குண்டுகள் எங்களை அமைதிபடுத்திவிடும் என அவர்கள் எண்ணினர். ஆனால், அதில் அவர்கள் தோற்றுவிட்டனர். அதன் பிறகு அந்த அமைதியில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான குரல்கள் எழுந்துள்ளது. தீவிரவாதிகள் எங்களின் கொள்கைகளை மாற்றி, தடுத்துவிடலாம் என நினைத்தார்கள். ஆனால் எனது பலவீனம், பயம் மற்றும் நம்பிக்கையின்மை ஆகியவை மறைந்துபோனதைத் தவிர வேறு எதும் மாற்றவில்லை. வலிமை, ஆற்றல் மற்றும் தைரியம் எனக்குள் பிறந்திருக்கிறது. நான் அதே மலாலா தான். எனது இலட்சியங்கள், நம்பிக்கை மற்றும் கனவுகள் எதுவும் மாறவில்லை.

சகோதர, சகோதரிகளே, நான் யாருக்கும் எதிரியல்ல. தலிபான்கள் அல்லது மற்ற தீவிரவாதிகளை பழி தீர்க்க நான் இங்கு பேசவில்லை மாறாக அனைத்த குழந்தைகளின் கல்வி உரிமைக்காக பேசுகிறேன். அனைத்து பயங்கரவாதிகளின் குறிப்பாக தலிபான்களின் மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்கும் கல்வி வேண்டும்.

நான், என்னை துப்பாக்கியால் சுட்ட தலிபானையும் கூட வெறுக்கவில்லை. ஒருவேளை என் கையில் துப்பாக்கி இருந்து அவன் என் முன்னால் நின்றாலும் கூட நான் அவனை சுடமாட்டேன். இந்த பரிவுணர்வைத்தான் நான், முகமது நபி, ஏசு கிருஸ்து மற்றும் புத்தரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டேன். இத்தகைய வரலாற்று மாற்றத்தைத்தான் நான் மார்க்டின் லூதர் கிங், நெல்சன் மண்டேலா மற்றும் முகமது அலி ஜின்னா ஆகியோரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன். இந்த அகிம்சை தத்துவத்தைத்தான் நான், காந்தி, பச்சா கான் (Bacha Khan) மற்றும் அன்னை தெரசாவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட மன்னிக்கும் குணத்தை எனது தாய் தந்தையரிடம் கற்றேன். “எல்லோரிடத்திலும் அமைதி மற்றும் அன்பு”, இதையே என் ஆன்மா எனக்கு அறிவுருத்துகிறது.

சகோதர சகோதரிகளே, நாம் வெளிச்சத்தின் முக்கியத்துவத்தை இருளைப் பார்க்கும் போது தான் உணர்கிறோம். நமது குரலின் (அநீதிக்கு எதிரான) முக்கியத்துவத்தை நாம் அமைதிபடுத்தப்படும் போது தான் உணர்கிறோம். அதே போன்று, நாங்கள் பாகிஸ்தானின் வடக்கு பகுதி ஸ்வாடில் (Swat) இருந்த போது துப்பாக்கியை பார்த்த போது தான் புத்தகம் மற்றும் பேனாவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தோம்.

“வாளின் முனையைவிட பேனாவின் முனை வலிமையானது” எனும் அறிவுபூர்வமான வாசகம் உண்மையானது. பயங்கரவாதிகள் எழுதுகோலையும் புத்தகத்தையும் கண்டு அஞ்சுகின்றனர். கல்வியின் ஆற்றல் அவர்களை அச்சுறுத்துகிறது. பெண்களை கண்டு அவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். பெண்களின் ஆற்றல் அவர்களை அச்சுறுத்துகிறது. அதனால் தான் அவர்களின் சமீபத்திய தாக்குதலில் க்யூட்டாவில் (Quetta) 14 அப்பாவி மருத்துவ மாணவிகளையும், கைபர் பக்ஞன் க்வா மற்றும் FATA-ல் பல பெண் ஆசிரியர்களையும், போலியோ ஊழியர்களையும் கொன்றனர்,

மற்றும் பள்ளிகளையும் தினந்தோறும் தகர்க்கின்றனர். காரணம், அவர்கள் மாற்றத்தைக்கண்டு அஞ்சினர், அஞ்சுகின்றனர், நமது சமூகத்தில் சமத்துவம் தோன்றிவருமோ என அஞ்சுகின்றனர்.

ஒரு சமயம், பத்திரிக்கையாளர் ஒருவர் எங்கள் பள்ளி மாணவனிடம் “ஏன் தலிபான்கள் கல்வியை எதிர்கின்றனர்?” என கேட்டது எனக்கு நனைவிற்கு வருகிறது. அம்மாணவன் அதற்கு மிக எளிமையாக விடையளித்தான். “அவன் அவனது புத்தகத்தைக் காட்டி, “தலிபானுக்கு இப்புத்தகத்தில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என தெரியாது.” அவர்கள், கடவுள் சிறியவர், சிறு மாற்றங்களையும் விரும்பாதவர், பெண்கள் பள்ளிக்கு செல்வதால் அவர்களை நரகத்திற்கு அனுப்புவார் என எண்ணுகின்றனர்.” தீவிரவாதிகள் தங்களுடைய சொந்த தேவைக்காக இஸ்லாம் மற்றும் பாஸ்தன் (Pashtun) சமூகத்தின் பெயரை தவறாக பயன்படுத்துகின்றனர். பாகிஸ்தான் அமைதியை நேசிக்கும் ஜனநாயக நாடு. அந்நாட்டு மக்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி பெற வேண்டுமென கருதுகின்றனர். மற்றும் இஸ்லாம் அமைதி, மனிதநேயம் மற்றும் சகோதரத்துவம் கொண்ட மதம் ஆகும். இஸ்லாம் ஒவ்வொரு குழந்தையும் கல்வி பெறுவது அவர்களின் உரிமை மட்டும் அல்ல அது அவர்களது கடமை மற்றும் பொறுப்பு என்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய பொதுச்செயலாளர் அவர்களே, கல்விக்கு அமைதி அவசியமானது. உலகின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் தீவிரவாதம், போர், மற்றும் மாற்று கருத்துக்கள், குழந்தைகளை பள்ளிக்கு செல்வதிலிருந்து தடுக்கின்றன. உலகில் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு வகையில் பெண்களும் குழந்தைகளும் துன்புறுகின்றனர். நைஜீரியாவில் பல பள்ளிகள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. ஆப்கானிஸ்தானில் மக்கள் பல ஆண்டுகளாக பயங்கரவாதிகளால் பாதிப்படைந்துள்ளனர். இளம் வயது பெண்கள் வீட்டு வேலைகளை செய்ய வேண்டும் மற்றும் இளம் வயதிலேயே திருமணமும் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. வறுமை, அறியாமை, அநீதி, இன வெறி மற்றும் அடிப்படை உரிமையின்மை இவைகளே ஆண்களும், பெண்களும் எதிர்கொண்ட முக்கிய பிரச்சனைகள்.

அன்புள்ள மக்களே, நான் பெண்களின் உரிமைக்கும், பெண் குழந்தைகளின் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் அளிப்பதற்கான காரணம், அவர்கள், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். பெண் சமூக ஆர்வலர்கள் தங்களின் உரிமைகளை நிலைப்படுத்த ஆண்களை எதிர்பார்த்திருந்த காலம் மாறி தற்போது நாங்களே தணித்து நின்று போராடுகிறோம். இதற்காக ஆண்களை பெண் உரிமைகளை பேசுவதிலிருந்து விலகி இருக்கக் சொல்லவில்லை பதிலாக பெண்கள் தங்கள் போராட்டங்களுக்கு யாரையும் சாராது செயல்பட வேண்டும் என்பதை நான் முன் நிறுத்துகிறேன்.

அன்புள்ள சகோதரிகளே, சகோதரர்களே, நமது உரிமைகளை உரக்கப்பேச இதுவே தக்க தருணம்.

அனைத்து நாட்டு தலைவர்களையும் அவர்களின் கொள்கைகளை அமைதி மற்றும் வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக மாற்றியமைக்க கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அனைத்து சமாதான முடிவுகளும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் உரிமையை பாதுகாக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம். பெண்களின் மரியாதைக்கும் உரிமைக்கும் எதிரான எந்த ஒரு முடிவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

அனைத்து அரசுகளும் உலகம் முழுவதிலும் அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச கட்டாயக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அனைத்து அரசுகளும் தீவிரவாதம் மற்றும் வன்முறைகளுக்கு எதிராக செயல்படவும், குழந்தைகளை வன்கொடுமைகள் மற்றும் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கவும் வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அனைத்து வளர்ந்த நாடுகளும் பெண் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்த வளரும் நாடுகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அனைத்து சமுதாயத்தினரும் சகிப்புத்தன்மையுடன் - சாதி, மதம், இனம் மற்றும் பாலியல் ரீதியான வேறுபாடுகளை களைந்து இருக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம். பெண்களின் வாழ்வு வளம் பெற சுதந்திரமும் சமத்துவமும் பெண்களுக்கு உறுதி செய்யப்பட வேண்டும் நம்மில் பாதி பின் தங்கி இருக்கும்போது நாம் அனைவரும் வெற்றி பெறுவது இயலாத காரியம்.

உலகில் உள்ள அனைத்து சகோதரிகளும் தைரியமாகவும் தங்களிடம் உள்ள வலிமையை அறிந்தும் அவர்களின் முழு ஆற்றல்களை உணர்ந்தும் இருக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சகோதர, சகோதரிகளே, அனைத்து குழந்தைகளின் பிரகாசமான எதிர்காலத்திற்கு பள்ளிகள் மற்றும் கல்வி அவசியமாகிறது. நாம் அனைவரும் நமது இலக்கான “அனைவருக்கும் கல்வி மற்றும் அமைதி” என்ற பயணத்தைத் தொடர்வோம். நமது உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுப்போம், நமது குரல் மூலம் மாற்றங்களை கொண்டுவருவோம். நாம் நமது வார்த்தைகளின் ஆற்றல் மற்றும் வலிமை மீது நம்பிக்கைக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏனென்றால் நாம் அனைவரும் கல்விக்காக ஒன்றுபட்டு இணைந்திருக்கிறோம். நாம் நமது இலட்சியத்தை வெல்ல வேண்டுமெனில் கல்வி எனும் ஆயுதத்தைக் கொண்டு நம்மை நாமே ஆற்றல் பொருந்தியவர்களாக உருவாக்கிக்கொண்டு, ஒற்றுமையுடன் ஒன்று சேர்ந்து நம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, பல இலட்சம் மக்கள் வறுமையாலும், அநீதியாலும், அறியாமையாலும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாது. இலட்சக் கணக்கான குழந்தைகள் பள்ளியை விட்டு வெளியே இருப்பதையும் நாம் மறக்கக்கூடாது. அமைதியான பிரகாசமான எதிர்காலத்திற்காக நமது சகோதர சகோதரிகள் காத்திருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

ஆகையால் படிப்பறிவின்மை, வறுமை மற்றும் தீவிரவாதத்திற்கு எதிராக உலகளாவிய போராட்டம் புரிவோம் நமது புத்தகங்களையும் எழுது கோலையும் கையில் எடுப்போம். இவையே நமது சக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்கள்.

ஒரு குழந்தை, ஒரு ஆசிரியர், ஒரு எழுது கோல், ஒரு புத்தகம் - உலகையே மாற்றிவிடும்.

கல்வியே சிறந்த தீர்வு. கல்வியே முதன்மை.

“Literacy is a bridge from misery to hope. It is a tool for daily life in modern society. It is a bulwark against poverty, and a building block of development, an essential complement to investments in roads, dams, clinics and factories. Literacy is a platform for democratization, and a vehicle for the promotion of cultural and national identity. Especially for girls and women, it is an agent of family health and nutrition. For everyone, everywhere, literacy is, along with education in general, a basic human right.... Literacy is, finally, the road to human progress and the means through which every man, woman and child can realize his or her full potential.”

- Kofi Annan

(Secretary-General of the UNO from 01.01.1997 to 01.01.2007)